

gang, bagmandspolitiets strafferetlige undersøgelser, og alt det andet bliver jo ikke undersøgt, hvis ikke vi foretager os noget som helst – jo, måske om 5 år eller lignende, når bagmandspolitiet er færdigt.

(Kort bemærkning):

Svend Auken (S):

Jeg tror, ministeren oprigtig talt gerne vil have en fornuftig dialog med os andre, men den tale, hun holdt her i dag, bidrog ikke til det. Det følte jeg var en meget, meget negativ tale, og jeg håber, at ministeren i fortsættelsen vil være langt mere imødekommende.

Hun kan ikke forklare noget menneske, hverken i denne sal eller uden for denne sal, at Farumsagen ikke er et oplagt sted at gennemføre en omfattende undersøgelse, og hun kan ikke forklare, at de praktiske og juridiske problemer, der er, ikke kan løses, medmindre der fra begge sider er god vilje til at løse det.

Jeg tror ikke, at det er en berettiget anklage, men vi kommer ikke uden om den mistanke, at regeringen har sagt, at man vil vende hver eneste sten, men så har man i praksis ikke gjort andet end at lægge sten i vejen for undersøgelsen, og derfor vil min appel til ministeren være, at man lægger argumentationen helt om og prøver at finde en forstandig løsning med Folketingets flertal i stedet for at fortsætte konfrontationen.

(Kort bemærkning):

Line Barfod (EL):

Ministeren tog det usædvanlige skridt, efter at et flertal i Folketinget havde afgivet beretning, at skrive, at hun ikke ønskede at følge beretningen, men ønskede en åben debat i Folketingssalen. Det synes jeg er fint nok; der er god grund til at have åbne debatter i Folketingssalen.

Men det, der bare undrer mig, er, at hverken ministeren eller andre fra regeringspartierne på noget som helst tidspunkt under hele forløbet meddelte, at man ikke ville følge en beretning, for så kunne vi have haft den her debat, og så havde vi taget det forslag, der var fremsat inden sommerferien, til anden behandling i sommer, og så havde vi kunnet få den åbne drøftelse i Folketingssalen dér, og så kunne kommissionen have været nedsat nu.

Derfor undrer det mig – og det håber jeg ministeren kan forklare – at den melding fra ministeren først kom så sent, så man ikke kunne nå anden behandling i sidste samling, men var

nødt til at genfremsætte forslaget i den nye samling.

Og så vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, at en meget stor del af den undersøgelse, som foreslås, ikke er omfattet af den strafferetlige undersøgelse. Man havde simpelt hen ikke tænkt på, at en undersøgelse kunne være så omfattende, dengang man lavede lov om undersøgelseskommissioner, fordi ingen havde fantasi til at forestille sig det, vi har set i Farum.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Flere af forslagsstillerne til dette forslag har været oppe at kritisere de spørgsmål, som jeg mener jeg som ansvarlig justitsminister berettiget har stillet til det forslag, som vi behandler i Folketingssalen i dag.

Jeg er egentlig lidt ked af, at hr. Svend Auken betragter min tale som en negativ tale. Det var faktisk et behjertet forsøg på at være så imødekommende, som det overhovedet er muligt i forhold til forslagsstillerne.

Problemstillingen er jo den, som jeg allerede har påpeget, at på meget væsentlige punkter svigter det her forslag, i hvert fald det, som var intentionen, da vi lavede lov om undersøgelseskommissioner. Der er behov for en klar afgrænsning.

Og til hr. Poul Nødgaard: Der er ikke tale om en nedrakning. Jeg har stillet en lang række spørgsmål. Det vil hr. Poul Nødgaard og de øvrige forslagsstillerne kunne se, når de kører udskriften af denne debat ud.

Der er en lang række spørgsmål, som skal afklares, før en kommission kan nedsættes. Jeg har ikke fået svar på et eneste af de spørgsmål endnu, og jeg vil lytte meget, meget nøje til, hvad forslagsstillerne siger i deres tale her i eftermiddag. Men der er altså behov for at få afklaret nogle spørgsmål, for at vi lever op til loven om undersøgelseskommissioner; det bliver jeg nødt til at sige. Det er den ene ting.

Jeg føler, at det er min opgave at gøre opmærksom på de principielle og lovgivningsmæssige problemer, der er i denne sag. Dem må vi forsøge at få løst, og så er det naturligvis klart, at jeg som ansvarlig minister fuldt ud vil leve op til det, et flertal i Folketinget pålægger mig. Jeg vil sætte mig for bordenden og arbejde loyalt og aktivt for, at der så bliver udarbejdet et kommissorium.

Men vi bliver nødt til at følge det regelsæt, som Folketinget nu engang har vedtaget, og på et enkelt spørgsmål er der simpelt hen modstrid